

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτὴ ἐστὶν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7-8 ἡμερῶν ἑκάστη. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γυναικείους. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, εἴτε ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διὰ ξένους κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ἔξερουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάωνται.

Ἀθήναι, 17 Σεπτεμβρίου 1884

Ἀριθ. 140+138+1!

1

Ὁ νόμος ὁ δημοτικὸς λέει, πῶς ὅταν ἐνοῦς νοικοκύρη πᾶν τὰ γαϊδούρια καὶ τοῦ φᾶν τ' ἀμπέλι, καὶ δὲν ἀνάκαλυπτή ὁ γαϊδάρης ἐκεῖνος ποῦ τοῦκανε τὴ φθορὰ, ὑποχρεοῦται ὁ **δῆμιος** νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ. Τώρα τί συνέβηκε; Ἐπῆγε πέρσῃ μιὰ κατσίκαι, κ' ἔφαγε ἓνα κληματόφυλλο ἀπὸ ἓνα ἀμπέλι ἐνοῦς συμπολίτη μας ποῦ ἔχει τ' ἀμπέλι του ὀδὸ κάτω στὰ ἀμπέλια.

Χαλασμοὶ Κυρίου, μπῆκαν λέει μέσα τὰ γαδούρια, οἱ τράγοι τὰ πρόβατα καὶ ὅλα τὰ ζωντανὰ τῆς γῆς καὶ τοῦ κατάστρεψαν τ' ἀμπέλι. Φῶρα μιὰ ἀναφορὰ ἐστὶν δημοαρχία περὶ ἀποζημιώσεως καὶ δὲν συμμαζεύεται,

Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο δὲν ξέρω πῶς τᾶκανε καὶ ἔβγανε ἓνα μανιφέστο νὰ πληρώσουν οἱ Πλακιώτες, 800 νοικοκυρεῖσι τὴν ἀποζημιώσι ἀπὸ 1,50 κάθε νοικοκύρης, πριζὶ σφιζ, καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Καὶ τοὺς τραβοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ ξέρουν γιὰτὶ πάλι εἶναι αὐτὸ τὸ κολόκουρο. Βρὲ, κύριε Σηλυβριώτη, ἀφοῦ ὁ νόμος λέει πῶς ὁ δῆμος ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ζημιωθέντα, γιὰτὶ σὺ ἔκανες σπῆροκο τοὺς Πλακιώτες μοναχά;

Ἀφοῦ θέλατε νὰ ὀφελήσετε τὸν συμπολίτη μας μὲ 800 δρ. δὲν βγένατε μ' ἓνα μαντιλάκι νὰ μαζέψετε χίλιας ὀκτακόσκις; Ἄμ θάρθη ὁ καιρὸς καὶ ἡ Πλάκα θὰ γίνῃ μαύρη πλάκα ἀπάνω ἐστὶν κάλπη σου. Καὶ τί θὰ γίνωμε, κύριε μὲ τὸ μεγάλο κεφάλι Σηλυβριώτη, δραγάτες ὅλοι νὰ φυλάμε ἀλλήλων τὰ ἀμπέλια χωρὶς ἀμπέλια νάχωμε; Ἄσιντε, μωρὲ καὶ ποῦ θὰ μᾶς πᾶς. Ἐχει ὁ καιρὸς γυρίσματα καὶ ἀνεβοκατεβάσματα.

2

Ἀντιπροχτὲς ἔγραψε ἡ *Νέα Ἐφημερίς* πῶς μιὰ κυρία ἐγύριζε ἐπὶ τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος μὲ δυὸ ἄλλαις ἀπάνω ἐπὶ τὴν ἀμαξα καρότσα ντυμένη μὲ στολὴ λοχαγοῦ. Αὐτὰ τὰ γραψίματα δὲν εἶναι ἐντιμῆς ἐφημερίδας καὶ σπουδαίας μάλιστα, ποῦ διαβάζεται ὕστερα ἀπὸ τὸν *Παλιάνθρωπο*. Ἄς μάθῃ ἡ κυρία *Νέα Ἐφημερίς* νὰ γράφῃ σοβαρώτερα καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ παίξῃ ἐν οὐ παικτοῦς.

Ἄς μάθῃ, ὅτι ἡ ἀξιότιμος κυρία γιὰ τὴν ὁποία ἔγραψε δὲν εἶναι σουρλουλοῦ νὰ τὴν κἀνῃ θέμα ἐπὶ τὴν κοινωνία, ἀλλὰ εἶναι σπαρτιάτισσα ἀπὸ κείνες ποῦ σούρνουν τὰ κουμπούρια ἐπὶ τὴν τσέπη, γυναῖκα νοικοκυρά, γυναῖκα ποῦ ἂν δὲν τὴν κρατοῦσε ὁ ἀντρας τῆς θὰ ἦχε τώρα σπαρμένα τὰ μυαλά σου κύριε Καμπουρογλε νὰ πᾶς χωρὶς μυαλά ἐπὶ τὸν ἄλλο κόσμο. Καὶ τί σὲ μέλλει, ρε ἐσένα τί φορεῖ ἡ μιὰ καὶ τί φορεῖ ἡ ἄλλη; Κριτὴ σὲ κάναμε ἐσένα στὰ ροῦχα τῶν γυναικῶν μας ἀπάνω; Βρίκες ἴσα ἴσα νὰ μὴ πειράξῃς τὴν καλλίτερη συνδρομητριά μου. Ἐχε χάρι ἀδὲ θὰ σοῦ δείξαμε μετὶ πῶς γράφουν ἄρες μᾶρες. Μὴ ντίπ κούτσουρο νὰ ἔγινες. Ἄλλη φορὰ νὰ ἦσαι προσεχτικὸς, καὶ νὰ μὴ βρῆς τὸν μπαλᾶ σου μὲ τὰ δυὸ σου χέρια κουρουνοῦμαλε, χαζὲ, ποῦ ξέρεις νὰ κατηγορᾷς τῆς ἄλλαις ἐφημερίδαις πῶς γράφουν ἀνοησίαις καὶ δὲν βλέπεις τῆς δικαίης σου κουταμάρες. Ἄμ χαλὰ σοῦ τᾶψαλε καὶ ἡ *Ἀρβόπολις* χτὲς, παλαβομαρία τοῦ διαβόλου. Φτοῦ, συχαμένε.

3

Κύριε Συντάχτη. Ἀπόρησα πῶς ἐνῶ σὲ ἓνα φύλλο σου ἔγραψες πῶς δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζομαστε τὴν λέξι—πῶς δὲν μούσκασες—ὡς ἀχρεία, τ' ἄλλο φύλλο τὸ εἶχες γεμάτο μὲ πῶς δὲν μούσκασες. Ἐχεις δίκαιον, διότι λές πῶς ἡ ἀρχὴ σου εἶναι νὰ μὴν ἔχῃς κάμμειαν ἀρχὴν, ἄρα θὰ πῆ πῶς ἔχεις, ἀρχὴν, μοιάζεις σὰν τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους ποῦ ἔλεγαν—Ἐμεῖς δὲν πιστεύομε σὲ τίποτα, — ἄρα θὰ πῆ πῶς ἐπίστευαν στὰ τίποτα, ἔτσι μᾶς τὸ πᾶς καὶ σὺ, φάσκεις καὶ ἀντιφάσκεις.

Σημ. Παλ. Ὁχ ἀδερφε καὶ σὺ μᾶς σκότισες μὲ τῆς φιλοζοφίας σου, ἔχεις νὰ μᾶς γράψῃς ποῦ εἶναι ἀκαθαρσίαις νὰ βάνωμε τὸν Μαγκούρη νὰ στείλῃ νὰ τῆς παστρέψῃ, μάλιστα, ἀδὲ ἀπὸ αὐτὰ τὰ οὐδὲν πιστεύομε καὶ πιστεύομε τὸ οὐδὲν εἴμαστε πολλοὶ χοντροκέφαλοι καὶ τέτοια λεπτολογήματα δὲν τὰ χωρεῖ τὸ μεγάλο μας τὸ κεφάλι μέσα γιὰ νὰ μὴ μᾶς σκάσῃ. Καὶ πῶς δὲν μᾶς ἔσκασες καὶ σὺ μ' αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεις.

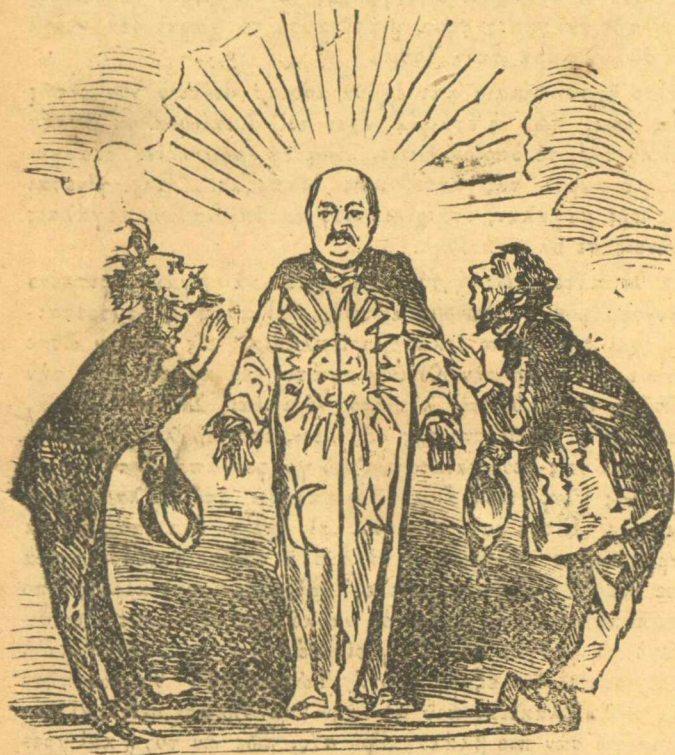
4

Πρωτότυπος ἐπιστολῆ. Πρὸς τὸν Συντάχτην τοῦ *Παλιαν-*

χαν τὸ κορίτσι κρυμμένο σ' ἓνα σπήτι καὶ τώρα πάει νὰ πεθάνῃ, ἂν καὶ δὲν ἔχῃ τίποτα, ἀπὸ τὸ νὰ κακοϋπόφερε σὰν μικρὴ ποῦ εἶναι. Τὸ λοιπὸν οἱ συγγενεῖς τῶν πλάνων λένε τώρα πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα καὶ ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ συνειθισμένα. Κάνετε τοὺς λοιπὸν καὶ σεῖς καταγγελλία γιὰ νὰ μάθουν ἂν ἀπὸ νὰ συνηθισμένα ἦναι ἢ ἀσυνήθιστα.

18

Ἀπὸ τὴν Κάρπαθο ὁ κύρ I. M. Παπαδάκης ἢ Ροδίτης μᾶς γράφει πῶς εἶναι κακοθησέτατος σικοφάντης, ψεύστης καὶ μασκαρᾶς ἐκεῖνος ποῦ τόλμησε καὶ μᾶς ἔγραψε τὸν Μάρτι, (καὶ τώρα τὸ θυμήθηκες εὐλογημένε καὶ σὺ ν' ἀπαντήσης, δὲν ἀφίνες νὰ χρονίσῃ); ὅτι τάχα θέλει νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του ἀπὸ συμβίαν διότι δὲν τοῦ κάνει παιδιὰ. Εἶναι γαῖδαρος αὐτὸς ποῦ ἔγραψε αὐτὰ καὶ ἄνθρωπος γιὰ τὴν ἔβανε ψεύτικο ὄνομα, καὶ ἄς τολμήσῃ νὰ βάνῃ τὸ γνήσιό του καὶ τότε λογαριάζοντε. Εἶναι καὶ γουρούνι ἀκόμα, καὶ μαλτζικιο μάλιστα.

Ἡ ἀποθέσις τοῦ Τρικουπῆ σας.

19

Δεκαπέντε φαμελίτες ἐγύρεψαν ἄδεια νὰ κτίσουν πάρα κάτω ἀπὸ τὸν Ἰλισσὸ κεῖ κοντὰ στὴ πυριταποθήκη, καὶ ἡ Νομαρχία τοὺς στέλνει στὴ δημαρχία καὶ ἡ δημαρχία στὸν Ἄνα καὶ τὸν Καϊάφα.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι φτωχοὶ ὅλοι καὶ φαμελίτες καὶ μὲ καθυστέρησι τοῦ ψωμιοῦ τῶν παιδιῶν τοὺς εἶδαν καὶ ἔπαθαν ν' ἀγῶράσουν αὐτὰ τὰ οἰκοπεδάκια καὶ τώρα ἔρχεται χειμῶνας καὶ δὲν ξέρουν ποῦ ν' ἀκουμπήσουν ταῖς φαμίλιας τοὺς καὶ δὲν μποροῦν νὰ πληρώουν νοῖκι 30 δραχμᾶς γιὰ μιὰ ψωροκάμαρα.

Σ' αὐτὰ ἀπάνω τὰ δίκαια παράπονα τῶσων νοικοκυρέων, δὲν ἔχομε τίποτα ἄλλο νὰ ποῦμε, παρὰ νὰ πέσωμε στὰ πόδια τῆς Νομαρχοδημαρχίας νὰ τοὺς ἐλεήσῃ καὶ νὰ τοὺς δώσῃ μιὰ τελειωτικὴ ἀπάντησι, διότι οἱ ἄνθρωποι πᾶν νὰ τελειώσουν ἀπὸ τὸ σεκλέτι τοὺς. Μαρὲ παίζετε μὲ τοῦ φτωχοῦ τὴν δυστυχία. Δὲν θὰ γίνῃ τίποτα, ἀλλὰ ἄς τὸ γράψωμε ἴσως καὶ τοὺς φωτίσει πάλι ὁ Θεὸς καὶ σᾶς ἐλεήσουν. Τί ἄλλο νὰ πῆ πλέον τινάς.

20

Βρὲ κύριε γραμματέα τοῦ γουρουνδικείου τοῦ Λαύριου θὰ βάνῃς γνῶσι καὶ σὺ νὰ κυττάζῃς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώ-

πων μόνο πᾶς νὰ χάσης τὰ μυαλά σου μὲ τὴν μπουραδῶρα Ρόζα; Δὲν ντρέπεσε, ρέ, κοτζάμ γραμματυφλοῦδιον καὶ μάλιστα τοῦ γουρουνδικείου νὰ σὲ ξεμυαλίξῃ μιὰ παληρογυναῖκα; Κύττα τὴν ἐργασία σου νὰ μὴ πάρῃ ὁ διάολος καὶ σὲ καὶ τὴ Ρόζα σου μαζί.

Ἡ ἵπποσδηρόδρομος τοῦ σκετομοῦ τῶν ἀνθρώπων τῶν Ἀμπελοκήπων.

Ἐκεῖ

κοντὰ στὸ σπήτι τοῦ πρώην δημάρχου Παναγῆ Κυριακοῦ καὶ ἀκριβῶς ἀπάνω στὴ γωνία ἀνοίξαν οἱ ἀδελφοὶ Φύτιζα ἀποθήκη ἀπὸ γαλλικαῖς καὶ τῆς Φράντζας λάμπαις. Ἔχουν γιὰ λικὰ ποῦ δὲν σπάζουν ποτέ, παρὰ μονάχα ἅμα ποῦ τὰ ρίξετε στῆς πέτρες, φωτᾶνε σὰν ἡμέρα τὴν νύχτα καὶ μάλιστα ὅταν τῆς ἀνάβετε τὴν ἡμέρα φωτᾶνε σὰν δυὸ ὥραις νύχτα, φτοῦ, λάθος, δυὸ φοραῖς σὰ τὴν ἡμέρα ἤθελα νὰ πῶ. Ἔχει καὶ κατρουλοκάνατα ὅλα στὴ φτείνια, μὰ σὲ μεγάλη φτείνια. Τρέξετε ὅλοι σ' αὐτὸ τὸ ὑαλομπορικὸ καὶ ὅποιος τολμήσῃ νὰ πῆ πῶς δὲν ἦναι εὐχαριστημένος τοῦ πρέπει νὰ τοῦ χῶσουν τὸ κεφάλι μέσα σ' αὐτὰ τὰ τελευταῖα ποῦ εἶπαμε.

Ἐβίβα, νὰ τὸ πιοῦμε ὅλο πρὶν μᾶς ξυνέση, καὶ ἄς ἦναι καὶ ξύδι.

Ἐκεῖ

κοντὰ καὶ πλησίον στὴν Στοὰ τοῦ Μελά καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος, ὑπάρχει ἓνας καὶ φωτογραφεῖ στὸ μνηοῦτο ἀλὰ Ἀμερικανικὰ καὶ 150 δραχμῆ σου λέει ὁ ἄλλος τὰ ἐνιά μούτρα. Τρέξετε γιὰ τὴν θὰ μᾶς φύγῃ καὶ θὰ μείνετε ὅλοι ἀφωτογράφιστοι.

Γυρεύονται

ἐργάτριαι ραφτικῆς γιὰ μωδίστρα. Ἡ διεύθυνσις στὸ σπήτι μου.